

VIKTOR SZOSZNORA:

Ősz

Mihajlovszkójében

1.

Hol a gótikus fenyőkön
tűk merednek: zöld sereg,
ágak közt keleti díszben
harkályok bolyonganak.

Ott laknak a faparakók
tobozok, és lent a földből
kidagadt gomba-Szokratész
elmélkedik az esőről.

Kardfogú vadászputyák
futkosnak csaholva.
Megrettent nyulak
cárbajsza fölmered.

A dombokon — e hideg
templomokban, mint apácák,
gépies mozgású varjak
sóhajtoznak...

Fagyott az áfonya, ám még
felröppen egy-egy levél.
Ó, Bolygó Hollandiak, csak
madarakat riogattok.

Az egek matrózai
vitorláikat kibontják,
elrepülnek, elrepülnek
léghajóikon a darvak.

2.

Már elrepült madár, levél.
Az egek — vízjelek.
Járkál üveg mögött a kócsag,
fehérben, mint egy lány, fehérben.

Tüzek.

Ezer szemmel unottan
pislogó kandeláberek.
Egyedül vagy. Es a faházban
körüldezkáz a csend.

Elszálltak méhek, vadkacsák.
Az égben — ördögök hada.
S elmásztak tegnap a csigák is
a földgolyó dióbelébe.

Magad e fa-rideg világban...
Fekete villámként szalad
A varjútoll a papíron,
és soraid sötétlenek.

A méhek a kasban, a csigák
a mélyben,
A madarak szárnya lehull.
Hol vagytok, vándormadarak?
Az égbolt utcái kihaltak.

Lépeget bál-fehér ruhában
üvegbörtönében a kócsag,
s a homályos üveglapokra
csőrével vízjeleket rajzol.

• • •

Amikor a dübörgő tenger
sápasztja arcunk és kezünk,
evez! —

e villámló világban
fennmaradunk, ha evezünk.

Megigézett homokszemekből
nem villan biztos part elénk.
Féktelen örvénylő vizekben
ne mondj imát — nem ad reményt.

Nem győzi le imád a tengert,
nem úszhatod meg szárazon.
Evez! —

e villámló világban
számunkra nincs más oltalom.

• • •

Ragyogj, ragyogj csak, csillagom!
Áraszd szét fényedet!
Vár száz sziget — szikláikon
Scyllák s Charybdisek.

Barlangok sztoikus, rideg
űrében, hol zokog
a szépség — féreg éjjelek
falták a lelkem ott.

Marcangolták, de megmaradt,
ím, elpusztíthatatlan,
se versemet, se magamat
én soha meg nem adtam.

Nem fordult visszájára még
dalom — leshette fegyver.
S ha dicsőítette az éjt,
dicsérte gyűlölettel.

Az éj, mint egy komor sebész,
bordáimon kopogtat,
számodra
nincsen csüggedés,
éjj, csillagom,

ragyogj csak!

FORDÍTOTTA: BAKA ISTVÁN

